

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, இப் பழைய உலகம் சாம்பலாகி, முற்றிலும் பயனற்றதாகப் போகின்றது. ஆகவே, சாம்பலாகி விடப் போகின்ற உலகிலிருந்து உங்கள் புத்தியின் யோசகத்தை அகற்றுங்கள்.

கேள்வி: ஒரேயொரு தந்தையால் மாத்திரமே பூர்த்திசெய்யக்கூடிய எந்த ஆசையை மக்கள் கொண்டுள்ளார்கள்?

பதில்: மக்கள் அமைதியை விரும்புகிறார்கள். ஆனால் தங்களை அமைதியற்றவர்களாக்கியது யாரென அவர்கள் அறியார்கள். ஐந்து விகாரங்களே அவர்களை அமைதியற்றவர்கள் ஆக்கி விட்டன என்று நீங்கள் அவர்களுக்குக் கூறுகிறீர்கள். பாரதத்தில் தூய்மை இருந்த பொழுது, அமைதி நிலவியது. தந்தை இப்பொழுது மீண்டும் ஒருமுறை அமைதி, சந்தோஷம், அனைத்தும் இருக்கக்கூடிய தூய இல்லறப் பாதையை ஸ்தாபிக்கின்றார். தந்தையைத் தவிர வேறெவராலும் முக்திக்கும் ஜீவன்முக்திக்குமான பாதையைக் காட்ட முடியாது.

பாடல்: எங்களை இப் பாவ உலகத்திலிருந்து அப்பால் ஓய்வும் சௌகரியமும்; நிறைந்த இடத்துக்கு அழைத்துச் செல்லுங்கள்.

ஓம் சாந்தி. இது யாருடைய ஆன்மீக ஒன்றுகூடல் (சத்சங்கம்)? மக்கள் ஓர் ஆன்மீக ஒன்றுகூடலுக்குச் செல்லும்பொழுது, அங்கே எப்பொழுதும் ஒரு புனிதரோ அல்லது ஒரு மகாத்மா போன்ற எவரோ ஒருவர் ஒரு கதியில் அமர்ந்தவாறே சமயநூல்கள் போன்றவற்றிலிருந்து ஞானத்தைப் பேசிக் கொண்டிருப்பதுண்டு. எவ்வாறாயினும், அங்கே அவர்களுக்கு ஓர் இலக்கோ இலட்சியமோ இருப்பதில்லை. ஓர் ஆன்மீக ஒன்றுகூடலிலிருந்து தாங்கள் என்ன பேறை அடையலாம் என்பதை எவருமே அறியார். அக் குருவின் சிஷ்யர்கள் மாத்திரமே அவரிடம் செல்கிறார்கள் என்றில்லை. இல்லை, அங்கு எவரும் சென்று அமர முடியும். அவர்கள் சிஷ்யர்களாகவோ அல்லது எந்தச் சமயத்தைச் சேர்ந்த வேறெவராகவும் இருக்க முடியும். இன்ன மகாத்மா வந்துள்ளார் என அவர்கள் நம்புவதால், அங்கே விரைந்தோடிச் செல்கிறார்கள். அது ஓர் ஆன்மீக ஒன்றுகூடல் என அழைக்கப் படுகிறது. வேதத்திலிருந்து அல்லது சமயநூலிலிருந்து அந்த மகாத்மா எதையேனும் விளங்கப்படுத்துவார். உண்மையில், ஒரேயொருவரே பரமாத்மாவாகிய சத்தியம் ஆவார். ஏனைய அனைத்தும் மனிதர்களின் சகவாசமே. சத்தியமாகிய பரமாத்மா மாத்திரமே சாதாரண மனிதனிலிருந்து நாராயணனாகும் உண்மைக் கதையை உங்களுக்குக் கூறுகின்றார். சத்திய நாராயணனின் கதை பெளர்ணமி தினத்திலேயே கூறப்படுகிறது. இரவு, பகலாக மாறும்பொழுதே உண்மையான பெளர்ணமி உள்ளது என்பதை நீங்கள் இப்பொழுது அறிவீர்கள்;; நீங்கள் பதினாறு சுவர்க்கக் கலைகள் நிறைந்தவர்கள் ஆகுகின்றீர்கள். உண்மையில் ஞான சூரியன் ஒருபொழுதும் கிரகணத்தால் பீடிக்கப்பட முடியாது. பூமிக்கு ஒளி கொடுக்கும் இச் சூரியன், சந்திரன் போன்றவையே கிரகணத்தால்; பீடிக்கப்படுகின்றன. அனைவருக்கும் ஒளியைக் கொடுப்பவரே ஞான சூரியன் ஆவார். ஞான சூரியன் உதிக்கும்பொழுது அறியாமை இருள் அகல்கிறது என அவரது புகழ் பாடப்படுகிறது. இங்கே அமர்ந்திருக்கும் நீங்கள் அனைவரும் குழந்தைகள். வெளியில் உள்ளவர்கள் இங்கே அனுமதிக்கப்படுவதில்லை; அவர்கள் எதனையும் புரிந்துகொள்ள மாட்டார்கள். தந்தை கூறுகிறார்: நான் குழந்தைகளாகிய உங்கள் முன்னிலையில் மாத்திரமே நேரடியாக வந்து உங்களைப் பாவாத்மாக்களிலிருந்து புண்ணியாத்மாக்களாக மாற்றி, உங்களை ஓர் ஆலயத்தில் வாழ்வதற்குத் தகுதிவாய்ந்தவர்கள் ஆக்குகிறேன். அதுவே சிவாலயமாகிய (சிவனின் ஆலயம்) தூய உலகம் ஆகும். சிவன் சுவர்க்கத்தைப் படைத்தார். அங்கே வசிப்பவர்கள் யார்? ஆலயங்களில் விக்கிரகங்களாகப் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டிருக்கும் தேவர்களே அங்கே வசித்தார்கள். 5000 வருடங்களுக்கு முன்னர் அத்தேவர்கள் பாரதத்தில் வசித்தார்கள் என்பதையும், அவர்கள் சுவர்க்கத்தை ஆட்சிசெய்தார்கள் என்பதையும் நீங்கள் அறிவீர்கள். அவர்கள் எப்பொழுது இராச்சியத்தை ஆட்சிசெய்தார்கள் என்பதையோ அல்லது அவர்கள் எவ்வாறு தங்கள் இராச்சியத்தை அடைந்தார்கள் என்பதையோ உலகிலுள்ள எவரும் அறியார். அது புதிய உலகமாக இருந்தது என்பதையும், இது பழைய உலகம் என்பதையும் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். பாரத மக்கள் கூறுகிறார்கள்: புதிய உலகமும், புதிய பாரதமும் இருக்க வேண்டும்;; உலக சர்வசக்திவானின் இராச்சியம் இருக்க வேண்டும். இங்கே அது

தேவர்களின் இராச்சியமாக இருந்தது என்பது ஆத்மாவின் புத்தியில் பிரவேசிக்கிறது. ஆனால், எப்பொழுது அல்லது யார் சர்வசக்திவான் இராச்சியத்தை ஸ்தாபித்தார் என்பதை அந்த அப்பாவிகள் மறந்துவிட்டார்கள். அது நிச்சயமாக ஏதோவொரு காலகட்டத்தில் இருந்தது. பாரதம் தங்கச் சிட்டுக்குருவியாக இருந்தது என்பதை நூங்கள் அறிவீர்கள். இப்பொழுது நூங்கள் யாருடைய சகவாசத்தில் அமர்ந்திருக்கிறீர்கள்? எந்த மகாத்மா வந்துள்ளார்? “கடவுள் கூறுகிறார்: நான் உங்களுக்கு இராஜயோகம் கற்பிக்கிறேன்” என்று ஸ்ரீகிருஷ்ணர் கூற மாட்டார். இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய உங்களின் புத்தியின் பூட்டுக்கள் திறக்கப்பட்டுள்ளன. இப் பழைய உலகம் முழுவதுமே சாம்பலாகி, முற்றிலும் பயனற்றதாகப் போகின்றது என்பதை நூங்கள் அறிவீர்கள். மக்கள் அமைதியை விரும்புகிறார்கள். ஆனால், யாரால் அமைதியை ஸ்தாபிக்க முடியும்? எல்லாவற்றுக்கும் முதலில், ‘உங்களை அமைதியற்றவர்கள் ஆக்கியது யார்?’ என அவர்களிடம் வினவுங்கள். எவ்வாறு ஐந்து விகாரங்கள் அவர்களை அமைதியற்றவர்கள் ஆக்கின என்பதைப் பற்றிய எதையும் அவர்களால் உங்களுக்குக் கூற முடியாது. பாரதத்தில் தூய்மை இருந்தபொழுது, அமைதி நிலவியது. தூய இல்லறப் பாதையில் அவர்கள் மிக, மிக சந்தோஷமாக இருந்தார்கள். அது இப்பொழுது தூய்மையற்ற இல்லறப் பாதை ஆகிவிட்டது. அதன் அடையாளங்கள் உள்ளன. அவர்கள் ஆலயங்களில் புகழ் பாடுகிறார்கள்: “நாங்கள் சூழ்ந்த பாவிகள். நாங்கள் நற்குணமற்றவர்கள்;; எங்களிடம் எந்த நற்குணங்களும் இல்லை.” மக்கள் இதனைப் பாடினாலும் அவர்கள் எதனையும் அறியார்கள். தந்தை வரும்பொழுது அவர் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்காக முயற்சி செய்கிறார். தந்தை குழந்தைகளாகிய உங்களிடமே வருகிறார். இங்கே ஒரு சாதுவோ அல்லது புனிதரோ இல்லை. இவர் ஒரு சரூதாரி. உங்கள் பார்வை மேல் நோக்கி உள்ளது. நாங்கள் சிவபாவைச் செவிமடுக்கிறோம். எங்கள் பார்வை சரூதாரிகள் எவர் மீதும் இல்லை. கிருஷ்ணர் கருப்பையிலிருந்து பிறப்பெடுத்த சரூதாரிக் குழந்தையாகவே இருந்தார். ஒவ்வோர் ஆத்மாவுக்கும் அவரவர் சொந்தச் சரூரம் இருக்கிறது. சிவபாபாவுக்கெனச் சொந்தமாக ஒரு சரூரம் இல்லை. சரூரத்துக்கே பெயரிடப்படுகிறது. ஒவ்வோர் ஆத்மாவின் பெயரும்; ஆத்மாவே. ஒரு மகாத்மா, ஒரு பாவாத்மா என்றே கூறப்படுகிறது. ஒருபொழுதும் “பாவ பரமாத்மா” என்று கூறப்பட மாட்டாது. அவ்வாறிருக்கும் பொழுது, அவர்கள் எவ்வாறு தங்களைக் கடவுள் என்று அழைக்க முடியும்? ஒரேயொருவரே பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை. அவரே பரந்தாமத்தில் வசிக்கின்ற பரமதந்தை ஆவார். பரமாத்மா என்று நூங்கள் கூறுகிறீர்கள். பரமன் அசரூரியானவர். அவர்கள் இதிலே குழப்பத்தை ஏற்படுத்தி, அவருக்குப் பரமாத்மா என்று பெயரைக் கொடுத்துள்ளார்கள். அனைவரும் அவரை நினைவுசெய்கிறார்கள்: “கடவுளே, பார்வையற்றவர்களுக்குப் பாதையைக் காட்டுங்கள்...” உங்கள் புத்தி மேலே பரமதந்தைபிடம் செல்கிறது. உங்களுக்கு இரகசியங்கள் அனைத்தையும் கூறுபவர் பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையே ஆவார். நிர்வாணா தாமமே முக்தி தாமம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. முதலில் வரும் ஆத்மாக்கள் ஜீவன்முக்தியைப் பெறுகிறார்கள், அதன்பின்னர் முக்தி வாழ்விலிருந்து அவர்கள் பந்தன வாழ்வினுள் செல்கிறார்கள். ஒரே இராச்சியம் இருந்தபொழுது, சத்தியயுகத்தில் தூய்மை, அமைதி, சந்தோஷம் என்பன இருந்தன என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் அறிவீர்கள். அது பிரிவினையற்ற இராச்சியம் என அழைக்கப்படுகிறது. பின்னர், பிரிவினை இராச்சியம், அதாவது, அசுர இராச்சியம் உள்ளது. எல்லாவற்றுக்கும் முதலில் ஒரேயொரு சமயமே இருந்தது, இப்பொழுது எண்ணற்ற சமயங்கள் உள்ளன. குழந்தைகளாகிய நூங்கள் இந்த உலகச் சக்கரம் முழுவதையும் உங்கள் முயற்சிகளுக்கேற்ப வரிசைக்கிரமமாக மிக நன்றாக அறிவீர்கள். வேறெங்கும் ஓர் இலக்கையோ அல்லது இலட்சியத்தையோ அவர்கள் கொண்டிருப்பதில்லை. இந்த விருட்சத்தின் விதையாகிய பரமாத்மா மேலேயே இருக்கிறார் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் அறிவீர்கள். முதலில் சத்தியயுகத்தின் படைப்பு உள்ளது. பின்னர் சத்தியயுகத்திலிருந்து அது திரேதா யுகம் ஆகுகின்றது. உலகம் முழுவதுமே பழையதாகவும் தமோபிரதானாகவும் ஆகவேண்டும். நூங்கள் இப்பொழுது பழைய உலகத்தில் இருக்கிறீர்கள்;; இது புதியது என்று அழைக்கப்பட மாட்டாது. சத்திய யுகம் புதிய உலகமாக இருந்தது. கலியுகம் பழைய உலகம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. அது பழையதாகுவதற்குக் காலம் எடுக்கிறது. முதலில் அது புதியதாக இருந்தது, அது இப்பொழுது பழையதாக இருக்கிறது. இந்நாட்களில், பாரதத்தில் உள்ள அனைவரும் புதிய உலகம் இருக்க வேண்டும் எனவும், அதில் உலக சர்வசக்திவான் இராச்சியமான புதிய பாரதம் இருக்க வேண்டும் எனவும் விரும்புகிறார்கள். தேவர்களின் இராச்சியத்தை சர்வசக்திவான் ஸ்தாபித்தார். அந்நேரத்தில் வேறெந்த இராச்சியமும் இருக்கவில்லை. மனிதர்கள் எவரும்

சர்வசக்திவானாக இருக்க முடியாது, அதாவது, மனிதர்கள் ஞானக்கடலாக இருக்க முடியாது. 'ஞானக்கடல்', "சந்தோஷக்கடல்" என்ற புகழ் ஒரேயொரு கடவுளுக்கே உரியது. அவரிடமிருந்து மாத்திரமே நூங்கள் ஆஸ்தியைப் பெறுகிறார்கள். தந்தையே கூறுகிறார்: நான் ஒவ்வொரு கல்பமும் வருகிறேன். நான் வந்து இந்தப் பாரதத்தைச் சுவர்க்கம் ஆக்குகிறேன். அரைக் கல்பத்தின் பின்னர், நூங்கள் அந்த இராச்சியம் என்னும் உங்கள் பாக்கியத்தை இழக்கிறார்கள். பின்னர் நூங்கள் மாயையால் தோற்கடிக்கப்படுகிறார்கள். உங்கள் மனம் தோற்கடிக்கப்படுகிறது என்னும் கேள்வியே கிடையாது. மனம் முற்றிலும் ஒரு குதிரை போலாகி விடுகிறது. மாயை மனதை நிலைகுலையச் செய்கிறாள். மாயையும் கூறுகிறாள்: இது ஓர் அதிசயம்! எவ்வாறு எனது சேனையிலிருந்து எவரேனும் மறுபக்கத்திற்குச் செல்ல முடியும்? அவள் மிகச் சிறந்த மகாராத்திகளையும் வெற்றி கொள்கிறாள். நூங்கள் மாயையுடன் போராடுகிறார்கள். இது பௌதீக ஆயுதங்களுடனான யுத்தம் என்னும் கேள்வியல்ல. இது மாயையை வெற்றி கொள்வதற்கான யுத்தம். அந்த யுத்தங்கள் எப்பொழுதும் நடைபெறுகின்றன. முதலில் அவர்கள் வாள்கள் மூலம் யுத்தம் செய்தார்கள், பின்னர் துப்பாக்கிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன, இப்பொழுது குண்டுகள் இருக்கின்றன. நூங்கள் தேவர்களாக இருந்தார்கள் என்பது இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய உங்கள் புத்தியில் இருக்கின்றது. வேறெந்த ஆன்மீக ஒன்றுகூடவில்லை உள்ள எவரும் தாங்கள் தேவர்களாக இருந்ததாகவும், 84 பிறவிகள் எடுத்ததாகவும், இப்பொழுது தூய்மையற்றவர்களாகி விட்டதாகவும், இப்பொழுது மூண்டும் ஒருமுறை தூய்மையாகுவதாகவும் கூற மாட்டார்கள். நூங்களும் பார்வையற்றவர்களாக இருந்தார்கள். இது பௌதீகமான கண்களைப் பற்றிய கேள்வியல்ல. இது ஞானமாகிய தெய்வீகக் கண்ணைப் பற்றிய விடயமாகும். ஆத்மாக்கள் தங்கள் தந்தையை மறந்து விட்டார்கள். ஒவ்வொரு ஆத்மாவும் பரமாத்மாவே என்று சந்தியாசிகள் கூறி விட்டார்கள். தந்தையே வந்து உங்கள் மூன்றாவது கண்ணைத் திறக்கிறார். பின்னர் அவர்கள் தேவர்களை மூன்றாவது கண்ணுடன் சித்தரித்துள்ளார்கள். அவர்கள் விஷ்ணுவை அணிகலன்களுடன் காட்டியிருப்பது போல, தேவர்களையும் மூன்றாவது கண்ணுடன் காட்டியுள்ளார்கள். எவ்வாறாயினும், அவர்களின் ஞானமாகிய மூன்றாவது கண் ஒருபொழுதும் திறப்பதில்லை. அவர்களுக்குத் தாங்கள் எவ்வாறு கழிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள், பின்னர் தாங்கள் எவ்வாறு நரகவாசிகளாகுவார்கள் என்னும் ஞானம் சத்தியயுகத்தில் இருந்திருந்தால், தங்கள் இராச்சிய பாக்கியத்தின் சந்தோஷத்தை இழந்து விடுவார்கள். இந் நேரத்தில் மாத்திரமே இந்த ஞானம் இருக்கிறது. நூங்கள் உங்கள் இராச்சிய பாக்கியத்தை மூண்டும் ஒருமுறை பெறுவதற்காக 5000 வருடங்களின் பின்னர் பாபாவிடம் வந்துள்ளீர்கள் என்பதை இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்பொழுதோ தொலைந்து, இப்பொழுது கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் அறிவீர்கள். நாங்கள் 5000 வருடங்களுக்குப் பின்னர் மூண்டும் வருவோம். நாங்கள் சகலதுறை நடிகர்கள். நாங்கள் தேவர்களாகிப் பின்னர் சத்திரியர்கள் ஆகினோம். இப்பொழுது நாங்கள் மூண்டும் ஒருமுறை பிராமணர்களாகி உள்ளோம். வேறெவருக்கும் இந்த ஞானம் இல்லை. கதைப் பாடசாலை என்றால் கடவுளின் பாடசாலை என அர்த்தமாகும். கடவுளுடைய வாசகங்கள் இருக்கின்றன. பின்னர் அம்மக்கள் கிருஷ்ணரின் பெயரைப் புகுத்தி விட்டார்கள். இந்நேரத்தில் கடவுள் கிருஷ்ணரினால் பேசப்பட்ட வாசகங்கள் இருக்க முடியாது. அவர் ஒரு சிறிய குழந்தையாக இருந்தார். அவருக்குப் பல குழந்தைகள் இருந்தனர் என்றும், பல அரசியரைக் கடத்திச் சென்றார் என்றும் மக்கள் பல விடயங்களுக்காக அவர்மீது குற்றம் சுமத்துகின்றார்கள்; நூங்கள் அனைவரும் நூங்களாகவே விரும்பி இங்கே ஓடோடி வந்தீர்கள்;; உங்களை எவரும் கடத்தவில்லை. அரசாங்கத்தில் எவரேனும் எவரையும் கடத்தினால், அவருக்கு எதிராக ஒரு வழக்கு தொடரப்படும். எத்தனையோ பல குழந்தைகள் வந்தது ஓர் அதிசயமே. பத்தியொன்று (சூளை) உருவாக்கப்பட வேண்டியிருந்தது. வயது முதிர்ந்தவர்கள், இளைஞர்கள், குழந்தைகள் அனைத்து வகையினரும் தாங்களாகவே இங்கே ஓடோடி வந்தனர். முழு விருட்சங்கள் சிலவும் (குடும்பங்கள்) வந்தன. அவர்கள் இங்கே நடைபெற்ற விடயங்களைக் கிருஷ்ணருடன் தொடர்புபடுத்திக் குழப்பி, தவறான விடயங்கள் அனைத்தையும் எழுதிவிட்டார்கள். பத்திரிகைகளில் உணர்ச்சி வசப்படக்கூடிய செய்திகள் வந்தன. கல்கத்தாவைச் சேர்ந்த நகை வியாபாரி ஒருவர் தனக்கு 16,108 அரசிகள் தேவைப்படுவதாகவும், இதுவரை 400 பேரைக் கண்டெடுத்துள்ளதாகவும் கூறியதாக அமெரிக்காவில் உள்ள பத்திரிகைகளில் பிரசுரிக்கப்பட்டன. இவை அனைத்தும் ஒரு விளையாட்டாகும். எதுவும் புதிதல்ல! ஒரு கல்பத்தின் பின்னர் அதேவிடயம் இடம்பெறும். அதேவிதமாக உங்கள் பத்தியும் உருவாக்கப்படும். எவ்வாறு

ஸ்தாபனை நடைபெறுகிறது என உங்களால் காண முடியும். நூங்கள் மனிதர்களிலிருந்து தேவர்களாக மாறுகின்றீர்கள். ஜீவன்முத்தியை அருள்பவரை உங்களுக்குரியவராக ஆக்குவதனால், ஒரு விநாடியில் உங்கள் ஆஸ்தியை அடைவதற்கான உரிமையைக் கோருகிறீர்கள். ஜனகரும் ஒரு விநாடியில் ஒரு காட்சியைப் பெற்றார். “ஜனகர் பெற்றதைப் போல எங்களுக்கு அத்தே ஞானத்தைக் கொடுங்கள்” என்று மக்கள் கூறுகிறார்கள். ஜனகர் திரேதாயுகத்திலேயே தன் இராச்சியத்தை அடைந்தார். எல்லாவற்றுக்கும் முதல் பாபா உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தினார்: உங்களுக்கு முன்னால் இருப்பவர் யாரென்பது இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய உங்கள் புத்தியில் இருக்கிறது. அவர்கள் சிவாலயத்தின் முன்னால் ஓர் எருதை வைத்துள்ளார்கள். ஒரு மனிதராலேயே எருதின் மூது அமர முடியும்;; எவ்வாறு அசுரரீயான சிவனால் அதனை ஓட்ட முடியும்? ஆகவே சங்கரர்; அதன் மூது அமர்ந்திருப்பதாக அவர்கள் காட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எதனையும் புரிந்துகொள்வதில்லை. 'பார்வையற்றவர்களுக்குப் பாதையைக் காட்டுங்கள், அன்பான கடவுளே!’ என்று நூங்கள் பாடலில் கேட்டீர்கள். அனைவரும் புத்தியற்ற, குருடர்கள். இது மக்களாட்சி. ஆரம்ப நாட்களில், ஓர் அரசரினாலேயே இராச்சியம் ஆட்சிசெய்யப்பட்டது. எவ்வேறும் மாபெரும் தவறு செய்யும்பொழுது, அரசரே தூர்ப்பு வழங்குவார். இது இப்பொழுது மக்களாட்சி. அவர்கள் அனைவரும் ஒருவருக்கொருவர் நூதிபதிகளாக இருக்கிறார்கள். இது ஓர் அதிசயம். இது ஓர் எல்லையற்ற நாடகம். நூங்கள் மாத்திரமே இதனை அறிவீர்கள்; வேறெவராலும் இதனைக் கூற முடியாது. இந் நாடகம் தொடர்ந்தும் ஒரு பேனைப் போல் நகர்கிறது; அது தொடர்ந்தும் நகர்கிறது. உலகச் சக்கரம் தொடர்ந்தும் சுழல்கிறது. உலக வரலாறையும் புவியியலையும் எவரும் அறியார். ஓர் இலை கூட கடவுளின் வழிகாட்டலின் படியே அசைகிறது எனவும் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். எவ்வாறாயினும், அதுவே நாடகமாகும்: இங்கே ஓர் ஈ பறந்து சென்றாலும், ஒரு கலப்பத்தின் பின்னர் மூண்டும் மூண்டும் அது இடம்பெறும். நாடகத்தைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மனிதர்கள் மாத்திரமே அதனைப் புரிந்துகொள்வார்கள். பாபா மிகத் தெளிவாக விளங்கப்படுத்துகிறார். பாபாவே உலக சர்வசக்திவான். அவர் கூறுகிறார்: நானும் நாடகத்தின் பந்தத்தால் கட்டப்பட்டுள்ளேன். நானே வந்து தூய்மையற்றவர்களைத் தூய்மையாக்குகிறேன். இப்பொழுது நூங்கள் மாயையை வெற்றி கொள்வதற்காகத் தந்தையிடமிருந்து சக்தியைப் பெறுகின்றீர்கள். எதிரியாகிய மாயை உங்களை முற்றிலும் ஏழைகள் ஆக்கி விட்டாள்; ஆரோக்கியமோ அல்லது செல்வமோ இல்லாதுள்ளது. நூங்கள் உலக அதிபதிகள் ஆகுகிறீர்கள் என்பதை நூங்கள் இப்பொழுது புரிந்துகொள்கிறீர்கள். அங்கே உங்களுக்கு ஆரோக்கியமும், செல்வமும், சந்தோஷமும் இருக்கும்;; உங்களிடம் அனைத்தும் இருக்கும். “வந்து எங்களுக்குப் பாதையைக் காட்டுங்கள்! கருணை காட்டுங்கள்! வந்து எங்களுக்கு முத்தியும் ஜீவன்முத்தியும் அளியுங்கள்!” என நூங்கள் கடவுளிடம் கூறுகிறீர்கள். ஆத்மாக்கள் கூவியழைக்கிறார்கள்: 'ஓ பாபா! வந்து எங்களைத் துன்பத்திலிருந்து விடுவித்து, எங்களைச் சுவர்க்கத்தில் சந்தோஷமானவர்கள் ஆக்குங்கள்!’ அவர் துன்பத்தை அகற்றிச் சந்தோஷத்தை அருள்பவர் என நினைவுகூரப்படுகிறார். தந்தை உங்களுக்குச் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கிறார். பின்னர் சுவர்க்கத்தில் அவரை நினைவுசெய்ய வேண்டிய அவசியமேயில்லை. அவர் குழந்தைகள் அனைவரையும் சந்தோஷமானவர்கள் ஆக்குகிறார். ஆரம்ப காலங்களில் அவர்கள் 60 வயதை அடைந்து, ஓய்வு ஸ்திதிக்குச் செல்லும்பொழுது, அனைத்தையும் தங்கள் பிள்ளைகளிடம் கையளிப்பார்கள். எல்லையற்ற தந்தை கூறுகிறார்: இராவணன் உங்களை மிகவும் சந்தோஷமற்றவராக்கியிருப்பதை நான் அறிவேன். ஆகவே, உங்களைத் திரும்பவும் அழைத்துச் செல்வதற்கு நான் இப்பொழுது வந்துள்ளேன். நிர்வாணா தாமம் என்றாலும், ஓய்வு ஸ்திதி என்றாலும் ஒரேவிடயமே. சத்தத்திற்கு அப்பாற்பட்ட, ஓய்வு ஸ்திதியே இனிய, மௌன வீடாகும். பின்னர் நூங்கள் உங்கள் இனிய இராச்சியத்துக்குச் செல்வீர்கள். இது இப்பொழுது துன்ப பூமி. நூங்கள் சுயதரிசனச் சக்கரதாரிகள் ஆகுகின்றீர்கள் எனவும், ஏனையோரையும் தொடர்ந்து அவ்வாறு ஆக்குகிறீர்கள் எனவும் கூறுகிறீர்கள். இறுதியிலேயே நூங்கள் சம்பூரணமானவர்கள் ஆகுவீர்கள். விஷ்ணு அல்லது ஸ்ரீ கிருஷ்ணரே சுயதரிசனச் சக்கரதாரிகள் என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அது எவ்வாறு சாத்தியம்? உங்களால் மட்டுமே இவ்விடயங்களைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். சுயதரிசனச் சக்கரதாரிகளாக இருப்பவர்களுக்குப் பின்வரும் போதை இருக்க வேண்டும்: சிவபாபா எங்களைச் சுயதரிசனச் சக்கரதாரிகள் ஆக்குகிறார். நாங்கள் இறுதியில் சம்பூரணமானவர்கள் ஆகுவோம். நூங்கள் இன்னமும் சம்பூரணமாகாமல் உள்ளதால், அந்த அணிகலன்கள் தேவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்நேரத்தில் உங்களுக்கு அந்த அணிகலன்களைக் கொடுப்பது சரியாகப்படவில்லை. தேவர்கள் சம்பூரணமானவர்கள், இதனாலேயே அவர்களுக்கு அணிகலன்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தாய், தந்தையாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. எல்லையற்ற நாடகத்தின் இரகசியத்தை உங்கள் புத்தியில் வைத்திருந்து, 'எதுவும் புதிதல்ல' என்ற பாடத்தை உறுதியாக்குங்கள். சத்தத்திற்கு அப்பாற்பட்டிருந்து, ஓய்வு ஸ்திதிக்குள் செல்லுங்கள்.
2. எதிரியாகிய மாயையை வெற்றி கொள்வதற்கு, சர்வசக்திவான் தந்தையிடமிருந்து சக்தியைப் பெறுங்கள். ஞானக்கண் இல்லாத ஆத்மாக்களுக்கு ஞானக் கண்ணைக் கொடுங்கள்.

ஆசுவாதம்: நூங்கள் சகிப்புச்சக்தி எனும் கேடயத்தை அணிவதால், தடைகளை வென்று சம்பூரண ஸ்திதியை அடைவீர்களாக.

உங்கள் சம்பூரண ஸ்திதியை அடைவதற்கு, குழந்தைத்தனமான கவனயுனத்தை ஒருபுறம் ஒதுக்கி, சகிப்புச் சக்தியில் உறுதியானவர் ஆகுங்கள். சகிப்புச் சக்தியே உங்களைச் சகல தடைகளிலிருந்தும் பாதுகாக்கின்ற கேடயம் ஆகும். இக் கேடயத்தை அணியாதவர்கள் குழப்பமடைகின்றார்கள். பின்னர் அவர்கள் தந்தை தங்களுக்குக் கூறியுள்ளவற்றைத் தந்தைக்குக் கூறுகின்றார்கள்: சிலவேளைகளில் அவர்களுக்குப் பெருமளவு உணக்கமும் உற்சாகமும் உள்ளது, சிலவேளைகளில் அவர்கள் ஏமாற்றம் அடைகின்றார்கள். இப்பொழுது, மேலேறி, கழிற்சாலைக்கு அந்த ஏணியை ஒருபுறம் வைத்து விட்டு, சதா உணக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் பேணுங்கள், அப்பொழுது உங்கள் சம்பூரண ஸ்திதியானது அண்மித்து வரும்.

சுலோகம்: நினைவுச் சக்தி மூலமும் சேவையின் மூலமும் பல ஆத்மாக்கள் மூது கருணையைக்

---ஓம் சாந்தி---

கொண்டிருப்பதே கருணைமிக்கவராக இருத்தலாகும்.